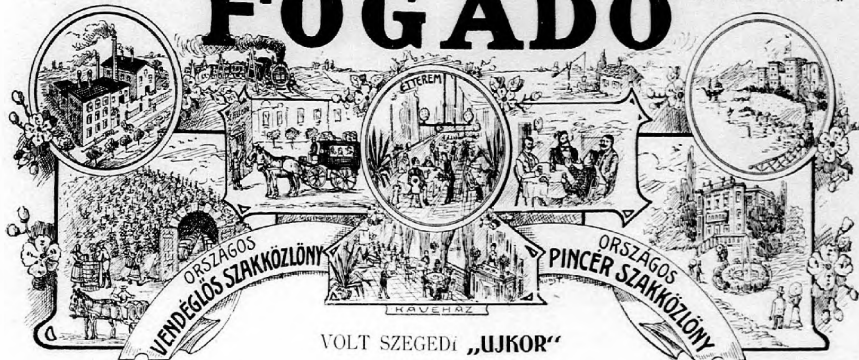

FOGADÓ

VOLT SZEGEDI „UJKOR”

A MAGYAR VENDEGLŐS ÉS KÁVÉSIPAR, A HAZAI } ÉRDEKEIT FELKAROLÓ
 ÉS IDEGENFORGALOM ÉS A HAZAI BORGAZDASÁG } SZAKKÖZLÖNY.

SZERKESZTI ÉS KIADJA:
 FLÓR GYŐZŐ.

Fritz Ferenc és Neumann Károly főpincérek, Budapest.

A hazai fogadók, vendéglők és kávéházak, fürdők, kirándulók, valamint az ajánlhatóbb cégek és beszerzési források.

a FOGADÓ- ÜTMUTATÓJA.

Ezen rovatban mindazoknak, akik a lapot egész évre fizették elő, üzleti címét állandóan egész éven át díjaztunk közöljük. Előfizetők két soron túl minden szöveg alatt a nevüket, címüket és a lapot egész évre 16., felvére 9. — és negyedére 6 korona — és minden további szö 3 illér.

BUDAPEST.

Fogadók.

Bristol szálloda (Illits József) Dunasor.

Hungária nagyszálló (Kishid-utca (lg. Burger K.))

Royal nagyszálló Erzsébet-körút. Igazg. (Schmidt J.)

Kontinental szálloda (tul. Fehér Gyula). V. Nádor-utca és Széchenyi-utba sarak.

Orient szálloda (tul. özv. Foltin Antal.) Népszínházszal szemben.

Pindinger Lajos „Alföld” vendéglőadója. Szemben a keleti pályaudvarral. A vasvidéki üzleti kártársak szállója és vendéglője.

Vendéglők.

Albert Viktor vendéglője, Rókk Szilárd-utca 10. A pincéri kar régi vendéglője.

Bayer János vendéglője, VII. ker. Arena-ut 6 sz. Olcsó magyar konyha.

Babolcsa István vendéglője, IX. Soroksári-utca (55. sz.) és a Bakács-utca sarkán.

Gömbös János vendéglője Magyar-utca 3. Üzleti kártársak vendéglője.

Gömbös Lajos vendéglője, Városház-utca 10. Somogy-Zala vidéki kártársak vendéglője.

Gruber József „Bablevelés családja” nagyvendéglője. Egész éjjel nyitva. VII. Miksa-utca 8.

Hecker Lajos vendéglője, VII. Király-utca 51.

Hernhut János vendéglője, az „Utolsó garasozó”-VII. Zugló, Bosnyák-u.

Horváth János vendéglője VIII. Vas-utca 1. szám.

Janura Károly vendéglője Podmanicky- és Gyár-u. sarkán. Fővárosi pincérkar találkozója.

Keresztessy Mátyás vendéglője, VIII. József-u. 4. A „Budapest P.”-Egylet tagjai találkozó vendéglője.

Konya Sándor „Rözsá boker” vendéglője, Nagy-mező-utca.

Kubancz Vince „Budai vigasz” éttermei II. Fő-u. Lakatos Gyula vendéglője Sándor-tér és Rókszállár-utca sarkán.

Müller M. Etterméi, polgári vendéglő és sörcsarnok, IV. Újvilág- és Gerlicy-u. sarkán, Hegedüs palota.

Paldy László vendéglője, VI. Szóndy- és Eötvös-utak sarkán.

Petrákovits József vendéglője, Ferenc József rakpart 1.

Schretlner Márton vendéglője, VII. Izabella-utca. Magyar színházszal szemben. Dabasi rizling és asztali borok.

Schuster Hugo „Ettermei” Andrassy-ut 65.

Springer József vendéglője, a közvágóútdal szemben. Közvágó/hid-u 12.

Szeszidi Ottokár vendéglője, VI. Dávid-utca 12. Termelőktől vett tiszta borok.

Szils és Balika éttermei. Földsz. és pincéi ettermi helyiségek. Deak-tér 2. sz. A Magyar Orsz. P.-Egylet tagjainak találkozó helye.

Wargits Vilmos vendéglője Kerepesi-ut és Ágteleki-utca sarkán.

Deutsch Pál vendéglője (ezelött Schwab A. vendéglő). A pincéri kar régi találkozó helye.

Kávéházak.

Abházia kávéház (Steur Gyula tul.) Andrassy-ut. Almásy Károly „Kisfaludy kávéháza”, Teréz-körút és Szóndy-utak sarkán.

Bodó kávéház, József-körút és Baross-utca sarkán.

Boulevard kávéház (tulajd. Goldhammer Á.) Váci-körút 24.

Egerváry Géza (Römi) kávéház, József-körút Népszínházszal szemben.

Elite kávéház (Knappe János tul.) Kerepesi-ut és Kazinczy-utca sarkán.

Erzsébet-hid kávéház (tul. Rapszky Zsigmond, Budán) Döbrenté-tér.

Fellegi Edé „Elevátor-kávéház”, Ferenc-körút.

Kalász József kávéháza. Keleti pályaudv. szemben a Csónak-ut.

Klotild kávéház (tul. Katona G.) Belváros, Váci-utca.

Medikus-kávéház (Kmettykó Lajos tulajd.) Őllői uton, a klinika mellett.

Nagy Lajos kávéháza, IX. Soroksári-utca 15 A fővárosi főpincérek találk. kávéháza.

New-York kávéház Erzsébet-körút (Harsányi testvérek).

Sybert János kávéháza, Hajós- és Károly-utca sarkán. Üzleti kártársak találkozó helye.

Uits Lorinc „Arpád”-kávéház, Erzsébet-körút és Dohány-utca sarkán.

Unterreiner Vince „Liget”-kávéháza, VII. Arena-ut 33., az Arena-színház mellett.

Weisz Ágoston „Kaszinó” kávéháza, II. ker. Margit-körút.

Papp Béla sütődéje

Szatmár, Bánya-u. 3.

A satmári és vidéki vendéglők és kávéházak „kenyeri és sütemény” szállója.

Lefler Béla

polg. vendéglő és sörcsarnok Mikola, Kossuth L. fő-utca.

Gyöf 1 szerház Gyula Tokaj-Mád hegyaljai pincéjéből való: asztali, aszu és szomorodni „gyogyó” és avasi fehér borok. Egyedüli Szt.-István sör merés.

Bereitvás és Sarlós

(ezelött Beck Fülöp)

Budapest, IV., Váci-utca 17.

A t. Vendéglősök, Kávé-sok és Pincér urak fehérmű és dívtarú szállítóit, — készítenek legújabb dívtarú férfi-fehérműeket s azok tisztítását, fenyésztését kézimunka rendszerben elvállalják.

Vendéglő és kávéházi berendezések

vesz és elad BREITNES LÁSZLÓ.

Raktár: Szentkirályi-ut 1 Kerepesi-ut sarkán.

Alós-Lendva. Neubauer-András „Korona” szállóadója. (Ferventy József vendéglője) (tul. Poppel vendéglő)

Reverentis István vendéglője, közel a vasúthoz.

Lenarics Viktor (Tuske-féle) vendéglője. Magyaros konyha.

Révész Samu Központi kávéháza, a Fő-utcán

Hosszu-István (Alós Lendva) *Sabján Venet* vendéglője. A Hosszu-falusiak és a Jendvák kiránduló vendéglője.

Arad. Braun és Schuch városnéző és éttermei a városkával szemben.

Hungária kávéház (Skeruga István tulajd.) a város központján.

Kass Béla éttermei és sörvőzője a Szabadság-tér. *Kovács és Novotny* Vadász-kürt étterme és nyári kerti helyisége. Az üzleti kártársak találkozó vendéglője.

Korona kávéház (tulajdonos Grünwald Simon) Arpád-tér 2. Egész éjjel nyitva.

Porcán Lajos Magyar kir. vendéglője, Bocskó-tér.

Tüchler Andor Abházia-kávéháza Szabadság-téren.

Varga István Fiame-kávéháza a Szabadság-téren.

Balaton-Szent-György. Iváncs József vasuti vendéglője.

B.-Csaba. *Bartos János* Nádor (tul. Reichardt) szállóadója Etterem, kávéház, sörtöző.

Endercs Károly vasuti vendéglője, a városi közönség kirándulója.

Finne szálloda (tul. Ketter Károly) a központon.

Kozma Márton Fehér bárány szállóadója és vendéglője.

Vocel Adolf sétártéri Kioszk vendéglője. A csabaik nyári kiránduló és szórakozó helye.

Csákternya. *Friedl József* (Zrinyi-szállóadója).

Horvát Géza Aranybárány szállóadója.

Csongrád. *Goda István*, Magyar király” vendéglője.

Csorna. „Angyal” vendéglője (tul. Dreisziger testvérek) Saját szüretű és balaton-melletti borer.

Beer Vince „Korona” szállóadója Etterem és sörtöző.

Ciszler István vendéglője az állomás szal szemben. Olcsó magyar konyha, tiszta italok

Dreisziger József vendéglője Termelőktől vett borok.

Nemes Ignác Erzsébet kávéháza és sörvőzője. A keresk. utazók és üzleti kártársak találkozó helye.

Debrecen. *Arany bika* szállóadója (tul. Németh András).

Angol királyi szálloda a v. színházszal szemben (tul. Hauer Bertalan).

Beke Aladár „Kis pipa” vendéglője Gr. Dengel-féle *Debrecen-szálloda*, Fő-utca (tul. Harangi György).

Erős Jakab „Magyar király” kávéháza. Üzleti kártársak találkozója.

Hermel Frigyes nagy etteri vendéglője. Nyári, téli kiránduló, a városi vasút-állomáson.

Németh Mátyás vasuti szállóadója, szemt. em az állomással.

Othton kávéház, a város központján (tul. Rosenberg S.)

Ottó Sándor vasuti vendéglője, a városi közönség kirándulója.

Dees *Hungária szálloda* (tulajd. Ment Béla.) Elsőrangú szálló, étterem és kávéház.

Nagya-vendéglő (Sziplágyi Gyula tul.) Erdélyi nagy konyha, saját szüret. borerok.

Ofjakk Antal Angol-szállóadója, étterme és kávéháza.

Vasuti vendéglő (Keller Sándor vendéglője). A közönség kiránduló vendéglője.

Déva. *Féher kereszt-fogadó* (városi szálló) tul. English Béla.

Gonda A. „Csillag” vendéglője és kávéháza.

Központi szálló, étterem és kávéház, tulajd. Sarkadi V. Győző.

Márton Béla „Kaszinó” vendéglője és kávéháza.

Simon Ferenc „Vigadó” vendéglője.

Schwarz N. „Korona”-vendéglőadója, az üzleti kártársak találkozója.

Ezék *Bohus Márton* vendéglője, a központon.

Erekyujvár. *Nemzeti szálloda* (tulajdonos Marossi Gierz.) Elsőrangú szálló, és kávéház a főtéren.

Szinger Leó vasuti vendéglője. A városi közönség kedvenc kirándulóhelye.

Garambeszeno. *Iffy. Cidliki* Ferenc vasuti vendéglője.

Győr. *Acél Miksa* „Kisfaludy”-kávéháza, a városkával szemben.

Adria-kávéház, a szigeteten. (Tul. Remes Mihály.)

Büchler Lukács Sárkánylyuk-vendéglője, Baross-utca.

Féher Hajó-szálloda (Meixner Mihály tulajdonos).

Hungária kávéház (Kuster Géza tulajdonos).

Kranwacker Elek vendéglője, Deák Ferenc-utca.

ORSZÁGOS
VENDÉGLŐS SZAKKÖZLŐNY**FOGADÓ**ORSZÁGOS
PINCÉR SZAKKÖZLŐNY

VOLT SZEGEDI „UJKOR“

A MAGYAR VENDÉGLŐS és KAVÉSI, a HAZAI és IDEGENFORGALOM és BORGAZDASÁGI ÉRDEKEK SZAKKÖZLŐNYE.

Előfizetés: Egy évre 12 kor. Fel évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.Szerkesztő és lapfőigazgató
Flór Gyöző.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, Kerepesi-ut 13.**A somogyiak Budapesten.**

Somogyi vendéglős szaktársaink font jártak Budapesten. Utjoknak célja, — testületi ügy, testületük érdekében volt.

Derek magyar nép, jó magyar nép ez a Somogyi nép. Igazi jó és valódi olyan, mint amilyenek minden magyarnak kellene lenni. Ha ily nép lakoznék mindenütt ezen a földön: szép Magyarországunk máma minden vármegyéje testületileg szervezett s az egy testé való forradásban minden ember elégedett volna. Mert hogy; egyesülésben az erő! S az emberek egyesei és összeseinek a viszonyokban való megnyugvását, elégedettségét ez, az egyesülési erő adja, biztosítja.

Somogyi szaktársaink, sokáig nem vélték ismerni mondását emez örökéleti igazságnak. Évek jöttek, évek multak anélkül, hogy a mindegy rosszabbra való viszonyok kikököntették volna őket az ő megszokott égyhangúságukból. Mellettük, köröttük és tőlük távol egyre alakultak a vendéglős ipartestületek, a pincérségi szak- és többi országos szakbeli intézmények. Csak a mi jó Somogyunkban nem történt semmi. Itt a régi magyar ember természetéhez hűen: csöndes és télenek voltak szaktársaink. Bátor, ha az érdekükbe ütköző anomáliák itt is mindjobban meghonosodtak. A zárórai, a *korlátolt* és *korlátlan* kimérési, s a sok fejű, című adói mizeriák — mind más egyebütt — itt is napirendessé lettek.

Azokban figyelemmel kísérték a történendőket. Tudták, látták, hogy kívülők mi történik. S tisztában voltak vele, hogy hasonló dolgokat náluk is célszerű volna foganatosítani. De azért — vártak. Várták a megfelelő időt. S a hogy ez az idő — az obuzus beregiek vasárnapi üzleti zárásával eljött; a somogyiak menten lábra álltak s keltek mind, valamennyien.

Somogyi szaktársainknek eme tevése s felbuzdulása az ősi véré, a valódi magyar emberé. A megfontolt és gyors elhatározás, amely azonnal tettét eredményez. A céltudatos és a következetes tevékenység, amely megállást nem ismer, de nyomban sikereket mutat föl. Az a

dicséretes szép sikert, amit az alig pár hónapja létező somogyiak egyesülete ért el, — hazánkban hasonló egy testülete sem képes fölmutatni. De ugyan eme dicséretes s a jó somogyi magyar népet jellemző sikerekkel ezen ifjú egyesületünk sem dicsekedhetnek, ha az a jelenlegi hivatása magaslatán lévő, korrekt és igazi visszorgalmu vezetőséggel nem rendelkezik. Ennek az igazi lélekkel gonolkozó és dolgozó vezetőségnek tudható be, hogy a somogyvármegyeiek ifjú egyesülete, számban és erőben, fölül multa a nálánál sok évvel előbb létező többi ily egyesületüket.

A somogyi, valamiként a többi országos dolgainkról mindenkor hűen referáló „Fogadó“-nak, ezeket újólag elmondani az a körülmény adta, hogy a somogyiak fönt jártak Budapesten. Itt voltak *Glück* Frigyesnél, akinek disztagsági oklevélét személyesen adták át. Egy válogatott és valódi tetterőktől álló díszes sereg, egy valódi díszes embernél — méltó alkalom a sajtói megemlékezésre. Méltó pedig azért, mert ez a tény a mi egyesülésünknek egy újabb szép eseménye és nagy sikerével függ össze.

BORGAZDASÁGUNK.

Az olaszbor-behozatal. Javulnak — némileg javulnak borbeli viszonyaink, az Olaszborzáróval ideiglenesen kötött (kissé megkorrigált) vámserződés értelmében. Ennek a mostani állapotában ugyanis — az előbb 3 forint 50 krajcár mellett beözönlött olaszbor métermázsája 6 frt 50 kr. vámdíjjal jöhet be, azon hozzáadással, hogy a szállítási ezentul nem Fiumén, hanem a budapesti és bécsi fővámvivatalokon át történhet. Így a vámdíj s a szállítási költségek összeviszva 25 korona 60 fillérre rúgnak, vagyis ezuttal 10—12 koronával költségesebb a beszállítandó olasz bor, mint a nagy olaszborozón idején. Persze, a kereskedőknek a tokaji stb. speciális fajborok összehasználása céljából — még így is nagyon olcsó.

EGYLETEK, SZÖVETKEZETEK.

Pincér-szakiskola Aradon. Aradi szaktársaink azon némescélu fáradozása hogy Aradon pincér-tanonciskola létesíttessék, a napokban sikert ért. A derekas, szép munkát végzett szaktársaink, különösen pedig az aradi pincér-egylet érdemes vezetősége ezen nemes dolga befejezéséről, ottani tudósítónk a következőképen ír:

Az Aradi Pincér-egylet e hó 20-án tartott rendkívüli közgyűlésén megszavazott az Aradon létesítendő „Pincér-tanonc-szakiskola“a fentartására három egymásután következő évre 500 koronát; kimondván egyszersmind hátrózatilag, hogy miután a városi hatóság díjtalan bocsát az iskola céljaira tantermet és taneszközöket, az iskolát október hó 15-én hetenként 6 órai tanrenddel megnyitja. Az elméleti oktatást *Kavács* Vince polg. isk. tanár vezeti, kinek egyéniségében megvan a biztosíték arra, hogy az iskola megfelelően igazolni fogja a hozzá fűzött várakozást. Az iskola autonómiaja a „Vendéglősök és Kávésok ipartársulata“ és a „Pincér-egylet“ jogkörében marad. Ami megválasztott szaktanárokat illeti, ez mintegy fölösleges intézkedésnek tünik föl, mert az e révén szerzett tudást a növendékek az üzletben jobban és célszerűbben elsajátíthatják. Különben sem lehet ezen uraknak kötelességévé tenni, hogy a kitzűzött időben mindig elfoglalhassák tanári széküket s hogy el ne hagyják Aradot, ha őket a viszonyok annak elhagyására készítetik. Evvel szemben idősebb az lenne, ha a tanoncokat foglalkoztató főnökök és főpincéreknek általában akként fordítanának gondot, hogy a föltétlen házbán lakó és ifjabb generáció dolgai mindenkor éberem felügyeltesseken. A jövő pincérnemzedéke, a tanoncoknak illetően való erkölcsi nevelése biztosítanál leginkább az elméleti és gyakorlati uton való szükséges tudások elsajátítását s a további foglalkozásukra kiható s némesítő szép sikerét.

S. M.

Zászlószentelés.

A somogyiak Glück Frigyesnél.

Mint lapunk korábbi számaiban jelez-
tük, a „Somogyvármegyei vendéglősök
és kocsmárosok Egyesülete“ vezetősége
egyleti zászlók beszerzését vette tervébe,
melyre nézve ugyanakkor a szükséges
költség gyűjtését is megkezdte. Azóta
a somogyiak zászlóügye (mint minden
az ő ügy- és tényük) annyira előrehaladt,
hogy az Egyesület e hó 20—21-én nagy
fényesnek ígérkező zászlószentelési ün-
nepélyt is megtartja.

Az egylet vasszorgalmu buzgó veze-
tősége ézzel ugyancsak azt óhajtja el-
érni, hogy ifju egyesületük egy belső,
mint külső kifejezésében teljesen egy
legyen a többi szakbeli testületekkel.

A vezetőség egyébként ez ügyben
mint küldöttség a mult héten, hétfőn
járt Budapesten, a midőn is az Egye-

megtisztelő kérelemre azonban kételyét
fejezte ki, ne jének a nyilvánosság terén
jelen lenni nem szokottsága s fiacskája
iránti gyászából kifolyólag. De később
azonban a küldöttség ezen óhaja is telje-
sedésbe ment.

Mindezen szivesen jelenté ki a
somogyvármegyei vendéglősök tisztelt
vezetőségének s kártársainak, hogy
bármely az ipartestület, egyesülés és
a testületet érintő ügyben a tőle telhető
erővel bármikor a legszivesebb kész-
séggel áll rendelkezésre.

A küldöttség tagjait ezután Glück
Frigyes — miután a közben érkezett
Städler Károlyt is bemutatva, ebédre hívta
meg s azon a házigazda és a küldöt-
tség s kívül Städler Károly és Gundel
János fiával, vettek részt. A közel négy
óraig tartó ebéden elhangzott (s nem
aféle hivatalos) fölköszöntőkbi pedig

s a fenti időben tartó és eleve is rend-
kívül imponzánsnak mutatkozó zászló-
szentelési ünnepük iránt a legkecsge-
tőbb siker reményével és meggyőződé-
sével utaztak másnap vissza Kaposvárra.

A mi családunk.

Képeinkről.

— Irta: Minden Tamás. —

Szép tavasz volt . . .

Baveschitzné halálára.

*Szép tavasz volt . . . tavaszi nap fénye
Szált s ragyogott ama délutánon,
És szeliden ragyogva, rezegeve,
Átszált a szép zöldelő világon,
Az egész világon . . .*

*Nála voltunk. Fehér kőszobája
Tele volt a beszálló sugárral,
Mint jószágos beteg sápadt arca
Szivőrómei keltő mosolyával,*

Boldog mosolyával.

*Oly boldog volt, egy örült a lelke,
Hogy látható régi ismerősit,
S oly vidáman rakosgatta, szedte
Elő lelke sok kicsiny emlékit
Gyönyörű emlékit.*

*Amelyeket kedves kincsemléként
Örizgetett gondná, szeretettel;
S ami régen, ami akkor történt —
Azokból ő mit sem felejtett el,
Mít sem felejtett el.*

*S ami neki minden kincs-vagyonnál
S szép emléknél drágább volt: családja;
Röla szólván, minden boldogságnál,
Teljesebb volt szive boldogsága,
Az ő boldogsága.*

*Mintha most is látánám, midőn vette
Elő kedves levelét és adta
At, hogy olvassam amit nékie
Írtak, — „ezt mind kis leányom írta!“
S mosolygott hogy mondta.*

*... Már nem mosolyg ez a kedves asszony
Bus hervadás é nyeszett Ösze
Eljőve, hogy mindent lehervasszon;
Gyászos keze őtet is elérte,
Őtet is letörte.*

*Meghalt ez a szép emlékü asszony,
Mint a meleg nyár, elment, elszállott.
És a meleg, a családí Otthon,
Oly kietlen, oly hidegre váltott,
Olyan busra váltott.*

*... Sírnak csöndes és bus fájdalommal
Árvái, az árva kis leányok;
S hervadnak a gyászos siralommal,
Mint a nyárból itt maradt virágok,
Hervadó virágok.*

*Ne sirjatok s boruljatok könybe
Árvályányok, szomorú virágok;
Jó anyátok szép emléken, lelke
Távolról is szép szeliden s egyre
Vinfogadós. Mosolygó reátok.*

A „Somogyvármegyei vendéglősök egyesülete“ vezetősége-
ből: Grünwald Mór elnök (tőnt
közép); Mayer Berci jegyző
(balra); Löbl Ferenc v. t. (alsó
közép) és Ifjassó Mihály v. t.
tag (jobbszél.)

sületük disztagjaúl megvá-
lasztott Glück Frigyesnek
erre vonatkozó diszokleve-
let adták át, s kapcsolat-
ban disztagjuk, Glück Fri-
gyes nejét, zászlóanyának
kérték fel. Az illusztris tár-
saságot Glück Frigyes, déli
12 óraker irodájában fo-
gadta, s Grünwald Mór,
a somogyi Vendéglősök
egyesülete tevékeny elnö-
kének formás, szép üdvözölő
beszédre meghatott szá-
vakban fejezte ki köszö-
netét a nem várt kitüntetésért, ecsetelve
együttal az egyesülés és a céltudatos
működés fontos szükségét, áldásos si-
kerét, melyre nézve egyszersmind az
elnökség figyelmét az Orsz. Vend. Szö-
vetségbe való belépésre hívta föl. Dr.
Wenisch Károly, a somogyiak egyesü-
leti ügyésze a zászlóanyaságra kérte
azután föl Glück Frigyes nejét, mely

Somogyi szakértásaink
mindinkább arról győződ-
tek meg, hogy avendégsze-
retével lebilincselő Glück
Frigyesben nemcsak az ő
tisztelőre méltó disztagja-
uk, de mint egyik legdere-
kább s kedvesebb kolle-
gájukat is tisztelhetik.

A küldöttségben részt-
vettek: Grünwald Mór,
egyesületi elnök, Dr. We-
nisch Károly a „Somogy“
szerkesztője, egyleti tit-
kár, Dr. Csonka Ede egyli ügyész.
Mayer Berci egyli jegyző, Hódosi Adolf
egyli pénztárnok, Lengyel József szerk.
v. t. és Löbl Ferenc, Schubert Ede,
Schubert Pál, Groszli Ferenc (Tab.)
választ. tagok és Flór Győző a „Fo-
gadó“ szerkesztője.

Somogyi szakértásnak az ezen alka-
lomból való legkellemesebb emlékekkel

A múlt Fogaadó 3-ik lapján közölt 4 kép közt *Loós József*, Nagykanizsa, tévesen — *Soós-nak* szedgett.

A mi családjunk — jelen minden „közleménye” a jövő számra maradt.

Ujabb svindlőrozás a Törley pezsgővel.

A Törley pezsgővel való manipulálás, svindlőrozás, az utóbbi időben már szinte szokássá vált. Elhétetlen és kétes szisztenciák ugyanis arra a hasonló egyéneket jellemző eljárásra adták már nem egyszer magukat, hogy a Törley pezsgős üvegekvinetait összegyűjtötték, s ezzel, vagy hasonlóval látták el a saját pancsukkal töltött s forgalomba hozott pezsgős üvegeket; érzékenyen megkárosítva az előnyösen s régen ismert Törley céget, egyszerűen vesztélyeztetve a mi üzletünk jóhíré, nevét. Az ily és más módon üzérkedő és hamis Törleyben utazók ugyan mindannyiszor elvettek a fennálló törvényeink — ily vétkes csalafintaságot különösen szigorúan sújtó büntetését.

Mindennek dacára, a Törley pezsgő kitűnő hírnevét a saját céljuk és hasznukra jövedelmeztetni óhajtok nem nyugosznak, hanem mind új és újabb csalafintaságon török magukat. A legujabb különben egy nagy rafináltsággal kiesztelt csalafintaság. Valami *Sárkány* (volt *Spitzer*) Arnold át vett egy *Törley József*re magyarosított (Till Vince József) címmel ellátott „Törley József (kihagyva a Vincét) és Társa” céget, melyről szét hirdette országszerte, hogy azon a címen (a megbukott *Eszterházy konyak-gyár*) ezental pezsgőt fog gyártani és árulni. A Törley cég azonban *Sárkány Spitzernek* ezen csöppöt sem tisztességes manipulációját ideje korán megtudta s a vevőközönség, illetve a hazai vendéglősöket és kávézókat is könnyen tévedésbe hozható ezen rut rafináltságról — fentti *ál-Törley*-eknek az elődökéhez hasonló körmtűre koppintás szempontjából megtette az intézkedéseket. Első-sorban azonban a fogyasztó közönséget világoztotta föl a következő sorokban:

Néhány hét óta „Törley József és társa” cég, illetve e cég alatt *lappangó Sárkány Arnold* (Budapest, Nádor-utca 16. sz. a.) elárassza az egész országot és az ausztriai városokat körlevelekkel, amelyekben elmondja, hogy e cég alatt fogja a pezsgőgyártást és eladást folytatni. Teszi ezt pedig utalással arra, hogy egy 1895 óta bejegyzett budaörsi pezsgőgyártási üzletet átvett. Az ezen körleveleket kibocsátó *Sárkány, előbb Spitzer Arnold, a felszámolás alatt levő Eszterházy cognacgyár ügyéből ismeretes*. *Sárkány Arnold* előbb körleveleiben a céget, — melyet jövöben használni akar — még „y”-al a végén írta alá

dacára annak, hogy az aláírás ezen módja a budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszék által észrevetett és kifogásoltatott. Csak legujabbnak hagyott fel az „y” alkalmazásával és most már csak „i”-vel írja alá a céget.

A „Törley” névhez pedig úgy jutott, hogy egy Till Vince József nevű vendéglős nevével „Törley”-re magyarosította és ezen magyarosítás alapján a „Törley József és társa” céget bejegyeztette társas viszonyban egy Hölle Lajos nevű magánhivatalnokkal. A „Vince” nevet óvatosan a cégzövegéből elhagyta, mert *megkülömböztető hatású* lett volna. Hölle Lajos kevéssel reá az így mesterségesen készített cég egyedüli tulajdonosa lett,

Molnár Gyula kávéos Kaposvár.
Benedek Mihály főpincér B.-Csaba.

miután e magyarosított nevű egyén, a cég létesítésére az új nevét hozzáadó *Till-Törley József* már 8, azaz nyolc nappal a cégbejegyzési kérvény beadása után a társas cégből kilépett és a visszamaradó társnak a céghasználati jogot megengedte.

Mint hogy azonban Hölle Lajos ezen tényleg mai napig nem létezett és nem működött cég birtoka dacára pezsgőgyártással és elárusítással egyáltalában nem foglalkozott és foglalkozik, hanem tisztán magánhivatalnok volt és ma is az és minthogy Hölle Lajos bizonyos okoknál fogva nem mert és talán nem is volt képes szándékait megvalósítani

és egyáltalában semminevű tevékenységet nem fejtett ki, mely jogainknak árthatott vagy jogainknak kiájtására irányult volna, nem is volt okunk — addig, míg a Törley József és társa cég az ő tulajdonát képezte — ellene lépni.

A jogaink kiájtására és a vevőközönség megtévesztésére irányuló ténykedés csak legujabban kezdődött, mióta *Sárkány*, ezeltől *Spitzer Arnold* ur Hölle Lajostól a többször említett céget átvette és körleveleivel és üzleti nyomtatványaival az egész országot elárasszotta. A fentebbi Törley József és társa cég, mely céget *ál-Törley* cégnek kell neveznünk, keres mindenütt ügynököket és mindenhova fordul ebbeli ajánlataival. Legujabban mutatja a félrevezetés lehetőségét és veszélyét az, hogy számosan hozzánk fordulnak ajánlkozásokkal.

Kötelességet kell teljesítenünk önmagunk iránt és vevőközönségünk érdekében, midőn a leghatározottabban állást foglalunk ezen üzelmek ellen és első sorban figyelmeztetjük összes vevőinket és üzletbarátainkat, hogy ezen *ál-Törley* céggel semminemű nexusunk nincsen, hogy az ezen *ál-Törley* cég által kibocsátott nagyhangú és a vevőközönség megtévesztésére irányuló körlevelek és ügynök keresések nem a mi több mint 20 év óta működő cégünkötl erednek. Milyen módon szándékozik ezen *ál-Törley* cég a közönséget félrevezetni, mutatja azon körülmény, hogy körleveleiben elmondja, miszerint tovább folytatja az álcégnél budaörsi főteleppel bíró pezsgőgyártást és eladási üzletét, mivel azt akarja elhitetni a közönséggel, mintha már 9 év óta működne egy vállalat bár az álcég alatt is. Ez azonban teljesen valótlan, mert sem Budaörsön, sem másutt nem létezett ezen álcégnél egy gyára vagy telepe. Ugy hogy ezen álcég által eddigéig egyetlenegy pezsgős palack nem lett gyártva sem elárusítva. Ezen álcég eddigéig egyszerűen csak papirosan létezett, míg *Sárkány Arnold* vállalkozó szelleme nem tett kísérletet a mi hírnevünk kihasználásával, a mi jogaink megsértésével vevőinket tévedésbe ejteti és a mi vevőinknek ismeretlen eredetű árut küldeni azon suppositionok elhittése mellett. mintha a mi árunkat kaphatná. Az ellen jogaink megóvásására, saját renomménkra való figyelemmel és a hazai pezsgőgyártás nehezen kiküzdött posztiojának fenntartása végett kénytelen leszünk a leghatározottabban állást foglalni és ezen üzelmeknek folytatását megakadályozni. Első kötelességünknek tartottuk azonban tisztelt vevőinket és üzletbarátainkat tájékoztatni, nehogy azt higgyék, hogy mi még csak halgatólág is tűrnék ezen a jog, a törvény és a kereskedelmi tisztesség ellen vétő eljárás.

Törley József és Társa.

egyedüli cégtulajdonos csantaveri Törley József.

Amidőn pedig a valódi Törley cégnek a hazai pezsgőipar és a mi iparunk foglalkozói érdekelt is nagyban érintő eme fölvilágosító sorait a maga terjedelmében közre adjuk, egyben óva intjük t. szakiparosainkat az ál-Törley pezsgősök útjaimelől. Legyenek óvatossak szaktársaink, különösen nevezett álcégnek, valószínűleg hozzájuk is ellátogató utazójával szemben, aki az újabb pancs-portékával való üzletsínalásból bizonyára az igazi Törley céget sem fogja látni. De ne higgyünk s hagyjuk magunkat megtéveszteni a fenti sorokban is említett ál-Törley körrel stb. nyomtatványai által sem, amelyek nemcsak a jóra valóssága és saját szorgalma által emelkedett régi Törley cég jó nevének, hanem a mi érdekeinkre nézve is érzékeny károkát óhajtának okozni.

KÜLÖNFÉLE KÖZLEMÉNYEK.

Uj negyed lévén, azon t. előfizető és olvasóinkat, akiknek mai lappal utalványt mellékelünk, kérjük, hogy előfizetésüket beküldési sziveskedjenek. T. ösmerőseinket kérjük, hogy lapunkat körikben sziveskedjenek terjeszteni.

Bokros Károly, ami közéletünk ezen kiváló, derék férfja, aki fiatalos erőben és pompás színben csak a napokban tisztelhetünk körünkben, Szegeden — mint részvétel értesülünk, ágyban fekvő beteg. A közelálók és szállók alkalmazottainak, az ő nagybecsült és tisztelt főnökük iránti őszinte vonzalom és szeretet érzésükből eredő aggalmára azonban semmi ok sincs, mert való természetű s csak rövid napokig tartó a baj. Szívbeli óhajtjuk, hogy ez minél rövidebb s hogy a jó gazda és kitűnő fogadós szaktársunknak minél előbb jó és tartós egészsége legyen!

A vasárnapi vendéglő-kocsmá zásának (tán a beregiek kupakos eredmények?) — mint a belügyminiszternek a törv. hatóságokhoz intézett rendeletéből olvasható — az italmérőhelyiségek — minthogy a közönség a szárazközöstől nem fosztható meg — sem ünnep, sem vasárnapi nem zarándok be, csakis a kocsmáknak, melyek körmenet és Istentiszteletet atatt ily helyekre esnek, ezen idő alatti bezárása rendeltetik el.

Hymen. A napokan érdekes lakodalmi eseményben lesz részük miskolci kártyásainknak. A miskolcon rövidesen nagy ösmeret és közkedveltségre szert tett Lefler Béla barátunk és vendéglős szaktársunk bájos és szépvalóságú nővérét, Lefler Linuskát, Polc Sándor, ottani fodrász és borbély üzletlajdonos jegyezte el. A főfélyi tisztelt Lefler Károly, a mennyasszony hívére és Erdelits Ferenc főpincérek fogják betölteni. A tiszta szerelemből kötött frigyhez szívbeli gratulálunk!

A borraló ellen. Franciaországban a fürdői és nyári vendéglők idénye szintén elmúlt, és a Párisb. misszakerült s a többi ezidőszertint utazók küli pincérek, erős ellenállást foglaltak el a borraló ellen. Miután ugyanis a borraló állapottok iránti terveiket kifejték egymásnak — a mult napokban gyűlést tartottak s az itt hozott határozatukat egy zajosabb utcai tüntetésben dokumentálták — aztán a tüntető 40 vagy 50 pincért a rendőrök letartóztatták és bekisértek. — Így írja le ezt az a párisi újság, amelyet nekünk egy párisi ösmerősünk beküldött, s a melynek az ezen közlemény kísérő sorait mi is szivesen aláírjuk, bárha ezen egész ügyhöz — nagyon távol állván tőlünk — nincsen is közünk. De azonban a dolog mégis érint és érdekel bennünket, és pedig azért leginkább, mert a mi osztályunk célja és mozgalmaink főorgója is szintén ez, a borraló kérdés ügye. Am, csakhogy ez mielőttünk sokkal komolyabb és fontosabb, hogyszem azt a párisiakéhoz hasonló utcai botránkoktatással hoznók egybe. Akik az ilyen nagyobb közrekiható és osztályok érdekeit érintő nagy dolgot holmi kicsinyes szociálistai tüntetések kapcsán akarnak elintézni — azok sem a közügynek, sem magunknak nem jóbarátai. Nem pedig az ökből, mert amiatt az ügy komolyságát veszti s a valóban jóatárok nevétségére teszik magukat; ép mint a t. párisi kollegák — akiket a policájok szépen lefűleltek és bekisértek — a párisi újságok. De nem fogják azt tenni azokkal, akik ezen kérdést az ügy komoly célja szemponjtából veszik kezükbe — ami ugyan még kissé korai s várni kell vele, mignem ennek is eljő a maga ideje.

A budapesti sajtó következetessége. Minden drágul; a tej, a kávé, a cukor — még a házbér is egyre emelkedik: csak természetes tehát, ha a sok dragaságból kifolyólag kávéasaink is cikkeik dragátságban gondolkoznak. Mivégből e hó elején a Royalban értekezletet tartottak, aminek azonban még vége sem volt, a budapesti sajtó máris nagy vehemensen felajdult, hogy a kávé-sok, már megint török a fejüket! . . . Am a cukorgyárak, tejkereskedők s árulók és többiek ellen, akiknek fenti áremelés volna köszönhető — s kikkel a mi sajtóunk tán valami érdekeltségben is áll — mért nem jajdulnak s lépnek föl oly gyors vehemenciával! . . . Ilyen a budapesti sajtó következetessége.

Kedves ünnep. Szép ünnepnapja volt m. hó 31-én a szegedi vasuti vendéglő pincéri karának, amelyet akként szereztek maguknak, hogy szeretett főnökük, Rittinger Károly vasuti vendéglős kedves nevének, fenti napra eső névnapjára, Lipkovics Károly főpincér kezdeményezésére, titokban egy szép, értékes emléket szereztek be, amelyet a várvavárt

Róza-nap reggelén a p.-udvari vendéglő pincér alkalmazottai vezéről Lipkovits főpincér, egy szép névnap köszöntő kíséretében nyújtott át a tisztelet és szeretettelük környezett főnökönkre. Az arról mit sem sejtő Rittinger Károlynak a nem várt kellemes meglepetés egészen meghatóta, s férjével együtt mondott igaz szívbeli köszönetet a derék munkáskarnak, a valóban szép megemlékezésért. A szives fogadás s az emlékezés jólesése a szeretett főnök és főnöknek részéről, viszont a mi pincérségünknek esett oly kellemes, hogy ezt a napot minden ünnepnél szebb és kedvesebbnek tartják még sokáig emlékülben.

Újmidő kártele. Nagyváradi levelezőnk egy egész újajta kártelell értesít bennünket. Tudósítónk szerint az újféle csodabogar az volna, hogy Schiller, az új Pannonia kávéház gazdája — mielőtt még a kávéház megnyitól volna — a Royal és Emke kávéházak tulajdonosaival közjegyzőileg oly értelmű szerződést kötött, hogy a három üzlet valamelyikéből kilépett pincért 9 hónapon belül egyikük nem alkalmazza. Erre a magában vége nevétség és érthetetlen karteli ügyre nézve nagyváradi levelezőnk még ezt jegyzi meg: „Schiller kávésnak tehát első dolga volt a váradi pincérek megtörése, nem törődve azzal, hogy a botnak két vége van . . .”

Baveschitz Lőrincné — A mi fájdalmas reményünk, a sötét sejtelmekkel teljes s önfeloldó jó gyermekei szeretettel óhaja, vágya — nem vált valóra; a legjobb anya, öz. Baveschitz Lőrincné, e hó 27-én örökre elszenderült. Itt hagyott bennünk, elment közülünk; elment oda, ahol mindig pihenni és mindig szeretni lehet. Mert az ő áldott szíve még ott is fogja érezni azt a nagy, meleg szeretetet, amelyet itt táplált s amelyet őt itt mindenki körülvette. Baveschitz Lőrincné mindenki szerette. Szerette az imadási családjá, szerette közeli és távoli vérei, ösmerősei, alkalmazottai, szerettük mi és szerette mindenki a viszont mindenki iránt jó lélekkel, jó indulatú lévő és mindig szeliden mosolygó jó fogadónét. Többet nem halljuk szelid, lágy szavát s nem láthatjuk szeliden mosolygó jószágos arcát — a déli nap sugaras nagy Álföld szivéből, a hűs Tátra örökzöld fenyői árnyába pihenni tért mi áldott, jó asszonyunknak, Baveschitz Lőrincnének. — Pusztá a ház, amelyben most a kedves csemetéit árvánhagyó édesanyját a keserű gyászkönyök hullanak. Vizsgálatódojanak . . . A drága jó anya szerető lelke mindegyre köztük sugározza — még holtában is édes, meleg szeretetét . . . Pihenjen édeseden.

A Magyar V. Orsz. Szövetségo több tartott szegedi közgyűlésekor a „Tiszaszálló”-ban rendezett díszdeb alkal-

mával, Zinhaber Ferenc, a Tisza főszakácsa (és lapunk szakács munkatársa) készítése és összeállításából a következő étrend szerepelt:

Étrend:

Rák leves	Gyümölcs és kávé
Hideg kecsge és fogas zöld mártással	Burgundi vörös, saját termés
Vespecsenyé file körtve	Olasz rizling, saját termés
Spárga vajjal	Chateau D. vörös
Ór szelektés madeira mártással	"Leányka"
Fácán és pulyka sült	Törley Talisman
Salata, befőtt gyümölcs	Francois Transylvánia
Parfait	Veuve Cliquot Ponsardin
	Piper Heidsick

Célzatosság. A nyári „Stiófoki” botrányokat hasból csináló „Magyar Hirlap” sehoggy sem akar lenni a pincérek iránti epés gyűlöletéről, amit a tisztességes olvasó kezébe csak nagy néha kerülő sajtójában unos-untalan kifejezésre juttat, ok ha van rá, ha nincs. A mult napokban is így hozta egybe a pincérséget a bátya-utcai nagyblykossággal; amikor a merénylet első pillanatában tudvalevően, senki és egy sajtó sem tudott a merénylő kitérőiről mit is, csak a pincérgyűlölt M. Hirlap (és az ő tartalmával megjelenő „Friss Újság” melléklapja) fejezte ki abbeli sejtelmét, hogy a merénylő — bizonyára pincér volt. Az ily gyűlöletos, nízyl célzatosságok elég okot képeznek arra, hogy a pincérség végre megőnéztesítse s emberelje magát, s ott ahol lehet ártsón (s erre elég alkalma is van) a pszikológiasában határalan Magyar Hirlapnak.

A jó kocsmáros öröme valójában abban feleik, ha valamely vendégé öszinte dicséretét fejezi ki, jó minőségű étele vagy itala iránt. Még valódibb ez a kedv vagy öröm, ha ugyanez nem laikus, hanem valamely öszintén megnyilatkozó szakértártól jön. Ahogy például a minap hallotta Glíck Frigyes, aki, miután a disztagsági oklevéllel felhozó somogyi vendégülösök egylete küldöttségét amugy jó magyarosan megvendégelte, ebéd után levhíta 12—13 tagból álló vendégcserejét a házipincéjébe, ahol sorra kóstoltatta hordóinak jobb és jobb tartalmát. Az ebédnél elköltött pezsgó és Bachus többi remekelőit immár amugy is virágos kedvi küldöttség egyik tagja, Sch—I kollega aztán észrevett egy a pince félreesső gadnáriján lévő régi hordót, (melynek csapszege, hóbérsege azon mód értentelen, s Glíck bácsi 20 éves borát tartogatja s özi abban nagy gondnal). De a jó somogyi kartárs óhajára szives serényen nyitja fel s izletteti meg a régi, öreg nedvet, amely persze oly pompásan izlett, hogy a maga is jó borismerő Sch—I és a többi urak igazán öszinte elismerésük s csodálatuk fejezték ki a remek jószág fölött. Glíck Frigyesnek pedig ez a szakártis öszinte dicséret jobban esett és több örömet szerzett,

mintha ugyanezt összes más vendéget nyilvánítják vala.

A pincérkiszasszonyokról. Borzasztó mostoha a sorsa a mi napisajtónk egy némelyikének — ha nincsen országos politika: nem tudják, hogy miről írjanak. A napról-napra tartó Orosz-Japán háborút 2—3 hasábon leközlik, aztán — nem akarj székükre több semmi érdekesbétéma. Azaz, hogy — hát a pincér kiszasszony micsoda? S a szegény, éhletetlen „Független Magyarország” megkezdte e témák sorrendjét, s jötték a — pincérlányok! Igaz, hogy ezzel a pincérség rovására és akként foglalkozott, hogy a *Fogadó* a magáét célszerűnek látta neki megmondani. A *F. M—g* aztán elhallgatott. De nem ám a Pesti Hirlap, amely ugyan még csak most kapta föl ezt az ósdi dolgot. „Pesti (jobbán mondva: *Pista*-) Hirlap”-éknak szinte megtetszettek a bóbítós fejú kiszasszonyok s igen erősen csodálkoznak azon, hogy e csinos, tiszta, kedves, gyors és ügyes pincérkislányok intézménye mért is nem tud meghonosodni Magyarországon? De mód fölött nehezelt a pincérekre, akiknek a P. H.-ék szemébe tündöklök a frakjuk, s ahogy ezen pecsétes frakkokat elmossa a P. H. — egyidejűleg beáztatja a vendégülösöket és kávésokat is, akiknél ragadós, piszkos az a sörös, vizes és minden pohár, amelyekben a nagy néha ily helyre is eljutható P. H.-nak inni adatik. Szóval a P. H. is lebecsméri a mai vendégülös és pincérvilágot a sárga földig, s dicsimuszokokat zeng az eljövendő pincérkiszasszonyokról, akiket ha tényleg mégis eljönnek; ugyancsak ó lenne az első, aki invitálna vissza Münchenbe, vagy Németország többi városaiba. A laza erkölcsökért rájogó P. H.-ok — mi tudjuk jobban, hogy az egyik kezébe *csuszpújsz*, a másikban *pájsli* vagy *levesell* ugyesen siető s egy szalacska haját, kötő és asztalkendőszélt bele hullajtó és az ételek jó felét utközben, hogy épen a vendég fejére ki is öntő pincérkiszasszonyok intézményét momentán megint ók harcolnak vissza, miközben a Tékézőli fu könnyét sirának a vendégülös erkölcsi rendje és a t. vendégeket illető *erkölcsi rendek* ujra való megerősödéséért.

A kedves látogatás. *Fritz* Ferenc, a fővárosi „Fiume” kávéház régi derék főpincére, nem rég vagy kétheti szabadságra szintén hazament a vasmegyéi Sámfalvára, meglátogatván ekkor minden régi és idők óta látott s nem látott ösmérőst. Lekerült Vépbe is, ahol a derék polgársáladhoz, kiknél ő kis gyermek korában a magyar szót — cserébe tanulta. A már jó öregcske s volt második jó magyar szülők persze mindjárt nem ismerték föl, de annál nagyobb volt örömkük, hogy kilélt fölfedezte. Invitáltak is menten, hogy maradjon s legyen megint az ó kis Franciuk. *Fritz* Ferenc, akinek ezen örvendezés és naivul kedves marasztalás minden kúrkúsi és löversényi mulatságnál jobban esett, persze nem maradtathott ott, dacára, hogy a háznál vadói és igazi szép vepi kislányok is voltak.

Névváltoztatás. Schaden János pincér, aki az elmúlt nyáron Parád-fürdőn *Ekamp* Gy. főpincér szakértésünkkel volt alkalmazásban, nevét *Soós*-ra változtatta. A nevében is magyar hazafias kartársunkat szivesen üdvözöljük.

Budapest legzebb tere — csodával. „Legzebb utca a Váci-utca, legzebb tér az Erzsébet-tér” oktat beannúket a korunkbeli Bárány Ignác-fele ábécés-könyv. Hol van manapság az Erzsébet-tér legzebbesége? Hála az örök törvénynek, mely Budapest fejlődésére oly kiváló gondot fordít, ma már rég ki-nőtünk a Bárány-fele ábc-olvasókönyv igazságaiából. Van már Budapesten a Váci-utcánál sokkal szebb utca s az Erzsébet-térnél is vannak szebb terek; olyanok, hogy a gyéren forgalmaskodó idegenek szinte eliriglyik őket tőlünk. Ezek között is kétségekívül a nagyszerű Szabadság-teret illeti az cisőség, amelynek még a festékszága se ment el, annyira új. Az utolsó állványokat épen most szedik le a hatalmas borpelapótáról s így most már teljes nagy-szerűségében és pompájában bontakozik ki előtűnk a fenséges panoráma, amit a nevében történetű Szabadság-ter nyujt a szemelőnek. Elragadtatva állunk meg a középben s so! új gyönyörkööünk az igazán pompás összhátasú képbén, majd szembügre veszünk minden egyes házát, igazabban palotát; háznak nevezhető épületek itt nincsenek. A szemelődesben egyszer csak rájövünk valamire: az egész nagy, gyönyörű Szabadság-téren egyetlen-egy kocma, se vendégül, se kávéház, se még egy aci-pici kis kávémeresecske sincs, amiből pedig Budapesten akár merre nézünk, mindenütt több van, mint kellene. Ki látott már ilyen csodát? Amikor ezeltőt sok évtizeddel a dunakorzót építették, a Privorszky országos híri fényes kávéháza lett ott először készen. Az István-főherceg és Európa-szállodának is vámi kellett, míg a város fejlődésiránya utolérte őket. Az Alkotmány-utcát még me se nyitották, már ott volt benne a Justitia, később Reform-kávéház; az igaz, hogy reformálva is csak korai fecskeknek bizonyult, de ez mit sem változtat a tényen, hogy a várost terjeszkedésében, fejlődésében a vendégülös és kávéházak szokták a leghűségesebben követni. Ez szinte törvényé vált már Budapest amerikai fejlődésében. S ha volt valami, ami lépezt tartott ezzel, a vendégülös és kávéházak számuk óriási megnövekedésével s a kifejtett fényűzéssel még tul is szármalyták a főváros rohamos haladását... Azért szemelőjük most valóságos csodaként, hogy az új, méreteiben impozánsan nagy Szabadság-teret egyetlenegy vendégül vagy kávéház sem jutott. Busulni persze nem busulunk miatta, inkább előrelátásnak tudjuk be s dicsérik az itt először

észlelt oklást a multak tapasztalatain. Majd került azert később vendéglő is, kávéház is Budapest legszebb terére is akkor aztán egyszerűse eltűnik a csoda, amit most bizonyára ép úgy megbámulnak nagyon sokan, mint ahogy az velünk esett meg.

Gyászjelentés. Lapunk zártaok vettük e gyászjelentést, melyen Vajda György ösmert régi szaklósunk, a soproni Magyar Királyi szaktársunk, a soproni Magyar Királyi szaktársunk időn át levő főpincére, k. nevének elhunytát a következőképp adta tudtul: Alólítottak fájdalomtól megőrt szívvel jelentik a forrón szeretett hitves, anyja és sógornő, Vajda Emma, szül. Kollárcik urnónek folyó év szept. 27-én, esti 1/4 11 órakor élete 36 évében történt gyszos elhunytát. A megboldogultnak hűlt tetemei csütörtökön, szept. 29-én, d. u. 4 órakor fognak a halottas házban: Várkerület 22. sz. a beszenteltetési s a Szt. Mihályról címzett kath. temetőben örök nyugalomra tétetni. Sopron, 1904. évi szept. 28-án. Vajda György férj, Vajda Mariska Vajda Stefi, Vajda Jenő, Vajda Ilonka mint gyermekei, Kollárcik Róza, Kollárcik Ágnes és özv. Wagner Ferencné szül. Kollárcik Mari mint nővérei. — Béke hamvaira!

Hirdetés. A „Fogadó” kiadásában megjelenő I. évfolyam *Fogadósok, Vendéglősök, Kávésok és Pincérek*, „Almanach”-jában (Fogadó „Albuma”) a mai naptól kezdve bezárólag december 5-ig hirdetések elfogad és pedig a következő díjak szerint. — Egy oldal 50 K. fél oldal 25 és negyed oldal 13 korona. — Vidéki hirdetőket hirdetésüket a lapunk jelen száma 8-ik oldalán levő és kivágható „Rendelő-Lap”-on is feladhatják, mely esetben a megfelelően kitöltött, név aláírás és cégbélyegzőjével, ennek hiányában két tana aláírással ellátott rendelőlapal kapcsolatosan a hirdetés díját kitétvő összeg, 25%-át tartoznak előzetesen bektűlteni. Egész oldalon hirdető, az „Almanach”-ból ingyen támpeldányban részesül, míg a fél oldalas hirdető ugyan ezt féláron rendelheti meg. Egyéb fővilágosítási „Fogadó” kiadóhivatala szolgál.

Az ujmodi kartel.

E cimen, fenti *Külöf.* Közlemények rovataén egy a mult számunkból kimaradt rövid hír van közölve, amit azonban, a maga valószínűtlenségénél fogva nem vettünk komolyan. Pedig ugylátszik tény, (igaz, hogy elég furcsa tény) ez a hihetetlen história, mert az úgy történt, amint nevezett sorokban írva áll.

Erre nézve különben Nagyváradi¹ még két külön tudósítást is kapunk, melyek fenti tény megerősítésével kapcsolatban egy ezen ügyben tartott gyűlésről is hírt adnak. A gyűlés

szeptember 14-én a „Csarnok” kávéházban tartották, a tekintélyes *Weisberger* József főpincér elnöklésével s a váradi pincérség nagy részének részvételével. A gyűlésre *Szűcs* Ferencet, a nagyváradi szocialista párt vezérét is meghívták, akinek azonban érdemlő irandó, hogy az izgatott kedélyű pincéreket tapintatos higgadságra és a békés uton való kibontakozásra buzdították. Hasonló indítványt tett *Sarkadi* József egyll. titkár is s oly értelemben, hogy a gyűlésből kifolyólag több tagból álló küldöttség keresse fel a három kávé főnököt. A pincérség azonban nem tartotta magát a gyűlési határozathoz, amennyiben a küldöttségbe beválasztottak közül — egyen kívül — egy sem jelent meg az ügy elintézésé céljából megállapított találkozási helyen.

Igy állván az ügy, továbbá a három kávék kartelszerű megállapodásának lényegét, vagy indító alapokat nem ismerve — egyelőre nem bocsájtozunk a kérdés mélyébe; annyit azonban már eleve is konstatalhatunk, hogy amire a „Fogadó” leginkább törekszik, a magyar pincérséget övni a szocializmustól, azt jelen tényekkel, maguk a főnökök hiusítják meg. Már pedig mi úgy véljük, hogy a szocializmus a mi iparunkban, első sorban is a főnöki kar érdeke ellen volna.

KONYHÁMŰVÉSZET

Gelinotte en chaud-froid à la Mode.

Lichtenstein Ö.-től.

5 darab császarmadar mellett a inaktól megszabadítva egy vajjal kikent serpenyőbe helyeztünk, egy deci fehér borban santirozunk, míg a megmaradt részekből — hozzáadva 10 deka borjuhust — finom farcet készitünk s a már kisült mellre vékonyan rákenjük; szép egyforma alakra parirozunk s középebe ujunkkal egy kis úregat alkalmazunk, melybe egy két filleres alakra szarvasgombával beszórua a jégen fagyni hagyjuk, csinos stearin vagy gyöngy-kásával bevont fatalpozaton koszorukba rakva főtálaljuk.

Risoles de Volaille à la Talleyrand.

Gyurt vajas tésztába finom ragout (salpicon) jérce mell, gomba, zöldborsó és jó pirosra pácolt marhanyelvet helyeztünk, félhold alakra kivágyuk, tojás és zsemlemorzsaába mártva hirtelen kiütjük és szervetán betálaljuk.

Kávé crème-cukor

Zinhaber Ferenc-től.

10 deka finom pörköltkávéből kivonatot készitünk s azt 65 deka cukor, 5 deci tejszín és egy szál vaníliaval a végső fokig főzzük, aztán gyöngén olajozott formákba vagy pedig márvány-

lapra íritjük; utóbbit tetszésszerinti nagyságra daraboljuk.

Narancs-csók.

8 tojás fehéréből habot verünk s lassan 24 lat finom porcukrot vegytünk bele; azután 12 lat finomra darált fehér mandula, 8 lat apró kockára vágott s cukrozott narancshéj pár csepp piros festékkel (Breton) jól összekeverjük s gyöngén vajazott lisztel behintett sütőpéltre csókocskákat formázunk, gormbára törk cukorral behintjük és megsütjük.

Mákos-tekerés.

20 deka vajat, 50 deka cukorral, 28 tojás sárgájával s 5 egész tojással jól habosra keverünk s 30 deka finomra darált mákot, amelyet előbb 4 deci forralt tejszinnel vegytünk össze s vesztünk hozzá ezenkívül: 1 citromnak megreszelt háját, 28 tojásfehére háját és 18 deka lisztet tesztünk be és keverjük össze, majd tiszta papírra ujnyi vastagon felkenjük és megsütjük.

ÜZLETI HIRE/NK.

Azon t. előfizetőinket, akik helyüket váltótársuk — a régi helytőlről való eltávolításuk és új állásukba való lépésüket, egy levelező-lapon kérjük minden időben lapunk kiadóhivatalával közölni, hogy a lap küldésben rendeltenséig és fennakadás ne történhessen. T. ösmérs kartársainkat kérjük, hogy a „Fogadó”-t körülben terjeszteli sziveskedjenek.

Papst József, közismert szaktársunk, a miskolci Zsolcai kapu I. sz. alatti vendéglőnek derék tulajdonosa, akinek jól sikerült csatádi képét lapunk nemrégén közölte, a Tatrából — ahol gyógykezelés miatt töltött három hetet — teljes úder egészségesen a napokban érkezett vissza. — *Gottwald* Résző az ottani *Korona* étterem főpincéré, aki hasonló és más okból Budapestén járt, szintén a mult napokban vette át főpincéri teendőit.

Lapunk levelezői sorába ujabban Sopronból *Baumgartner* Jenő, volt régi lap tudósítónk lépett be. *Demjén* Jenő kartársunk, aki a nyári idény alatt Kolozsvárt volt alkalmazásban, levelezői működését Léva és vidékéről intézi. *Spitz* Jakab, S.-A.-Ujhej és vidéki levelezők helyett, (akitől egyebéktől ungvári kartársaink is széper el bucsuztak a lapunktól való bucsuja alkalmából) *Borstein* József, a volt „Ujkor” derék híve vállalta magára a levelezői és tudósítói teendőket. Új tudósító és levelező munkatársainkat gardánk sorában szivesen üdvözöljük!

A Fogadó ingyenes helyeszközlőjé-re felhívjuk figyelmét a t. főnöki és főpincéri karnak. A *Fogadó* helyeszköz-

lője teljesen ingyenes s azáltal csakis általunk megbízható és szakképzettnek ismert egyének nyerneek elhelyezést. Miután pedig a főnök ez esetben mindenkor szakképzett s megbízható alkalmazozható és többi, állashoz teljesen díjtalanul jut, ennél fogva mindkét részre előny és haszon háramul — a közfegyelmet ismételtlen is kérjük, hogy helyváltozás esetén forduljanak a „Fogadó” helyeszkőlőjéhez.

Vendéglo változtatás. A s.-a.-újhegyi Vadaskürt vendéglojától bérlo tulajdonosa, az előnyösen ismert és tisztelt *Bock Imre* szaktársunk megvált, s az ottani Korona-éttermet, amelynek előzőleg ugyancsak fogadósa volt, vette át. Kiváló szaktársunk üzletét ez alkalommal megfelelően átalakította s azt teljes újonnan és f. ö. országoszerre ismert jó konyhájjal f. h. 1-én nyitotta meg.

Kávéház átvételek Budapesten, a Vörösmarthy-utca 63. sz. alatti Kanzer-féle kávéházat *Kronstein Gusztáv*, a miskolci Iparkávéháznak is volt tulajdonosa vette át. U. itt a Király-utcai „Milánó” kávéházat *Röth J.* ösmert nevű fővárosi kávév vette át.

Renováció. A kaposvári Ferenc-József fogadó, népszerű és nagy tiszteletben álló jó gazdája, *Grünwald Mór* szaktársunk, (mind afele jó üzletember) mindazon igyekszik, hogy kedvelt üzlete ugyancsak a teljes népszerűség hírébe menjen át. Erre val az átálakítás is, amit jelenleg szállodáján végeztet, s amelynek nem csak étterem és kávéházat festeti át s rendezi be teljes újonnan, de a szobákat is. Az épülete éveiben „Arany kalickának” ismert s híresztelt budapesti *Rémi szálloda*hoz hasonló Ferenc-József fogadó — ezen kedves udjónságában néhány nap mulva készül el s lesz újbold átada a nyilvánosságának.

Horváth Mihály, a vas megyei régi pincér gárdájának ösmert és szimpatikus tagja, Pécssett *Pintér Nep.* Jánostól a „Pannonia” kávéházat szeptember hó 15-én megvette. A pécsi pincéri kar által is kedvelt látogatott új „Pannonia” *Horváth* barátunkat és új kávé szaktársunkat szivesen gratuláljuk.

Fogadó átvétel. A székyú-udvarhegyi Hungária-szállodát, *Szalmássy Mihály*, a kies Szováta-fürdő egyik hírneves vendégloje vette át. Az újonnan renovált régi jónévű szállodát az utazókönzönség olcsó szobái miatt, elégáns kávéházát és éttermét a helyi közönség pedig kitünő magyar konyhája és híres kütkülmöenti hegyi borai miatt támogatja szép számmal. Szalmássy szaktársunk új fogadójjához sok szerencsét kívánunk.

Temesváron, a belvárosban lévő régi jónévű Pommel-féle sörcsarnokot, melyet *Makkai Makóy Iván* jó magyar ember szaktársunk a nyár elején vett tulajdonába, most tőle anyósa vette át, aki az üzlet vezetését a már évek óta ott fo-

pincéreskedő *Frisch Ede*, derék kartársunkra bízta. Az új változashoz sok sikert kívánunk.

Keszthelyen, mint értesülünk, a Korona szállodát, mely *Strausz Miksa*, kiváló szaktársunk, aki a „Hullám”-ot is bírja — tulajdonában volt, most bontják le, hogy helybe egy a mai modern igényeknek megfelelő fogadót építsenek. Az új Koronának *Ölmösi József*, a budapesti Nikoleti kávéházi főpincére leendő fogadósa. Új fogadós szaktársunknak, a kívül lapunknak a Mope egyekből folyólag némi meghasonlása volt eleve, is sok szerencsét kívánunk!

Szálloda kibővítés. Nagykárolyban a régi jónévű Központi szálloda közelebb nagy átalakuláson megy át. A főterem levő elősörang fogadót ugyanis tulajdonosa emelre építette s éttermi és kávéházi helyiségeit szintén a mai modern igényeknek megfelelően fogja átalakítani. Nagykároly ezen egyetlen modern szállodája teljesen a kora tavaszi hónapokra fog elkészülni.

Új kávé. Pécssett a központi kávéházat, mely eddig *Kümmelberg Mihály* szaktársunk tulajdonába volt, *Lukács Sándor* folyó hó 10-én vette át. A pécs-baranyai pincérekartárk ismét pályáját változtató kartársunk üzletét renováltatta s egész ujan és „Balaton” címmel folyó hó 15-én nyitotta meg. Az alkalmas helyen lévő „Balaton”-t a helybeli, üzleti kollegák is kedvel látogatták.

Vendéglo átvétel. *Benkő Pál*, a régi pincér-gárda egyik ösmert tagja, Nyirgyeházán a Kállay-utcban lévő *Bárcsel* vendéglojt vette át. Nagy szaktudás és üzleti élelmességgel bíró szaktársunk jó nyíri vinkója és magyaros konyhával üzletét máris föllendítette.

S-A-Ujhegyen a Vadaskürt fogadói vendéglojt, *Bock Imre* szaktársunk volt üzletét özv. *Szilágyi Lajosné*, volt Hársfalvi fürdői vendéglojnsné f. hó 1-én vette át.

Keresztelik. Lapunk t. közönségét, különösen a t. szakács olvasókat kérjük, hogy *Pintér Endre*, szakács (győri mészáros-mester fia) ezelőtt pár évvel a Budapest, Honvéd-utcs ügyvédi kamarai körnek volt vendégloje jelenlegi hollétérlő ha tudomással bírnak — ezt lapunk szerkesztőségével tudatni sziveskedjenek.

Helyváltozások. Budapesten a Drechler étterem hosszú időn át volt ismert főpincére, *Dékány Sándor* kartársunk a lipót-bérvári Schauer étterem főpincérségét vette át. *Dióssy Ágoston*, a síoiki „Fogas” volt kedvett főpincére ismét előbbeni állását, a jöszel-földi Bodó-kávéház éjjeli főpincéri állását foglalta el. Ugyancsak a síoiki vendéglojt alkalmazzal: *Dolling Frigyes* és *Valacs Pál* a „Metropol” szállodába mint éttermdők léptek be. Az Andrássy-úti Drechler-kávéházban be. Az Andrássy-úti *Püchler Ferenc*, míg a nappali főpincéri állást *Weiner József* töltöttek be. Ugyanitt az étteremben *Schuller Ferenc* főpincérré a fizetőpincéri állást *Szelencz Lajos* (mult számban tévesen közölt *Zselén*.)

foglalta el. *Cirkelbach János* a „Kalász” (volt Desits) kávéház főpincéri állását folyó hó 6-án foglalta el. — *Szolnokon* a „Nemzeti szálló” kávéházi főpincéri állását *Strausz János* utóbb a kassai Schubert étterem főpincére foglalta el. *Sugár Sándor* ugyanitt a reggeli főpincéri teendőköt intez. — *Koronay Sándor*, a régi szolnoki pincérmozgalmak egyik lelkes uttorója, a „Magyar Király” szálló étterme főpincéri állását töltötte be. Ugyanitt *Matyássy Sándor* éttermdői alkalmazást nyert. *Egy Lipót* a „Magyar Király” kávéház volt főpincére ugyanly minőségében a „Korona” kávéházba lépett be. — *Sifár István*, utóbb a miskolci „Grand”-szálló főpincére ugyanly állást a rutkai vasuti vendéglojben foglalt. — *Miskolcon* a Horváth-szállóban újabban *Halász Imre*, az éttermi főpincéri állást töltötte be. Ugyanitt mint étterem: *Bunclauer Ernő*, mint éttermdők *Hupler Részó* és *Torovicz Pál* foglaltak állást. A szobafőpincéri teendőköt *Tölt Gyula* kartársunk intez. A „Korona”-kávéházban mint s-pincér *Grosszmann Vilmos* működik. — A deési vasuti vendéglo főpincéri állását a folyó hó 1-én a katonának bevonuló *Nagy Miklós* helyét *Zimmermann József* foglalta el. *Sopronban* a Kaszinó vendéglo éttermi főpincéri állást nem *Paradeisi K.* mint a mult lapunk tévesen hozta, hanem *Müller József* kiscelli vasuti vendéglo v. főpincére lötti be. Ugyanitt működik *Baumgartner Jenő* lapunk levelezője is. — *Frank Részó* mint éttermdők a szabadkai Bárány-étteremben tölt be állást. — *Demenjen* Jenő I.-udjostónak a lévai „Nemzeti kávéház” főpincéri állását töltötte be. — *Győrben* a vasuti vendéglo főpincéri állását *Schmidt L.* helyét *Teller Vilmos* kartársunk tölte be. — (Nagyvárad C. M. tudósítása). Az erzsébetvárosi „Takarék-szálloda” főpincéri állását, *Récsy Gusztáv* helyét *Harák János* töltötte be. Ugyanitt a kávéház fizetőpincéri állását *Kovácsik István*, míg a reggeli számadói állást *iji Walter Károly* foglalták el. — *Cseke Lajos* Ersekújváron Eördög Jánai bányának mellett nyert foglatozást. — *Brenner Jenő* Zentán a nagyvendéglo szobafó és kaszinó főpincéri állását tölte be. — *Schönfeld Jenő*, a bátyui v. vendéglo főpincéri állását tölte be. — *Keszthely*. (K. J. tudósítása) A Vass-fogadó főpincéri állását *Ulreich János* ösmert kartársunk vette át, míg *Krausz László* m. t. m. társunk ugyanott a *Waldmann D.* szaktársunk újonnan átalakított főp. állását foglalta el. *Legát György* az Amazon kávéházból u. ott az étterembe lépett be. *Prückler Károly* az Amazon kávéház r. fizetőp. állását foglalta el, míg *Nisner Frigyes* a kanizsai Szarvas étteremben nyert állást. — *Ujdombóvárt* a v. vendéglo III. o. étterme főpincérségét *Obertng Ernő* vette át.

Kaposváron a Korona étterem főp. állását *Lichtencker György* lötti be. U. itt *Erzsébet* Ferenc nem söröde v. fizetőp. hanem szobafőpincér lett; *Acs Miklós* régi helyén tovább működik. *Cifor László* az étteremben éth. állást foglalt. — *Engelhardt Gyula* a Z. sz. Miklósi vasuti vendéglo főp. állását tölte be.

T. étlapiró uraknak

legmelegebben ajánlom a Berkovits-féle legjobbnak elismert

Hektográf-lapokat

és tantákt minden színben, melynek sok időt és munkát megtakarít. Étermekben nélkülözhetetlen, mivel ezen Hektográf-lap mindkét oldalon többször használható s egy eredetiről 100–120 másolat kapható. Lehuzás után e Hektográf-lap a lenomsát is nélkülözi, mert elajátító köze lesz eltéve s ez olaj-átos a tantál teljes magába szívja. Kímáshatalan ruhajelző-tesztékek és Schirp-gríp-terkozékek minden nagyságban.

BERKOVITS KÁROLY

Székelyváros-kiszéllékek, Hektográf-lap-tárkt Budapest, VII, Sip-utca 11. szám. Árjegyzék bérmentve.

„BORÁSZATI LAPOK“

36 év óta megjelenő egyetlen számbavehető „szőlészeti és borászati“ szaklap. — Szekesztőség és kiadóhivatal: Budapest, X., Üllői-ut 25. szám

MAGYAR PAIZS

Szekesztőség és kiadóhivatal: Zalaegerszeg. A Magyar Paizs erős szókimondó, független hetilap; magyar ipart, honi terméket véd, magyar szellemet terjeszt minden terén. Evi ára 4 korona. (Leolcsóbb lap.) Szekesztük: Borbély György tanár és Horváth Lajos Zalaegerszegen.

SZOMBATHELYI UJSÁG

Politikai lap. — Szekesztőség és kiadóhivatal: Szomba: hely. Szechenyi-ter 2. sz. sz. Szekesztük: Dr. Császár József.

Vas- és Zalavármegyének egyetlen keresztény kath. irányú és legolvasottabb „politikai hetilapja“. Megjelenik vasárnaponként legalább 12 oldalnyi terjedelemben. Ára egész évre 10 kor. Hirdetéseik árai mérsékelték. A Szombathelyi Ujság-ot tanítók és földművelő gazdák 6 kor. na kedvezményesen árnak rendelhetik meg.

„NÉPJOG“

Politikai hetilap. Szekesztőség és kiadóhivatal

Kapavész, Zerge-utca 17. szám.

Somogyvármegye és a szomszédos vármegyék legkedveltebb és legjobban szerkesztett hetilapja. Megjelenik minden vasárnap. Előfizetési díj: Egy évre 8, félévre 4 és negyedévre 2 k.

KOMÁROMI HIRLAP

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Szekesztőség és kiadóhivatal: Komárom, Pandato-utca 630. szám.

Olvashatósága és nagy elterjedése miatt hirdetésekre legalkalmasabb lap. Megjelenik minden szombatban. — Felélt szerkesztő és kiadó: Berinkey Bálint.

„FELVIDÉK“

Vegyes tartalmú hetilap. A „Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“ zölyommgyei választmányának hivatalos közlönye. Felső-Magyarországban egyedüli legelterjedtebb és hirdetésre legalkalmasabb hetilap

HÉTRŐL-HÉTRE.

Figóriák . . .

Figóriák. (Értendő alatta: vicc és humor) amióta csak áll a föld, mindenütt és mindig teremnek. Ilyen figóriáknak a termelője egy fővárosi testület is, ahonnan a tekintetes stb. modern címmel címezett tagurak közül való egy — a következőképeni értesítést vette:

Tek. umak

Bárta. becses soraira van szerencsém értesíteni hogy üzlet van részére és pedig Esztergom a Tiszti Caszinó mint fizető penkét de egyuttal éthordó is kölleni a föltételek a következőképek szász korona óvadék az egész Loszongból 5 (szászaléki még egyszer megjegyzem hogy mint éthordó is köll dolgozni ha Teczik az üzlet úgy tesik engemet mielőbb értesíteni úgy fentartom részére becses választást elvárvá jegyzet teljes tisztelettel)

(a testület bályozója) (aláíró neve és szájét bályozója).

Tessék tehát akinek tecik elolvadni ezt a szóról-szóra leközölt ajánlatot, (vagy választ), amely különben bele a „Közrovás“-ba csak azért nem került, mert ez a mai előrehaladt világnak (és nem Minden) legvalószínűbb figóriája . . .

Pályázatok, bérletek.

Pályázati hirdetőmény. A máv. miskolci műhelyi vendéglő üzletére 1904. év november hó 1-től 5 évre pályázatot hirdet. A szabályszerűen bélyegzett s bizonyítványokkal ellátott ajánlatok október hó 15. déli 12 óráig a miskolci üzletvezetőség titkári hivatalához nyújthatók be. Bánatpénz, mely fenti üzletvezetőség gyűjtőpénztáránd október hó 14. déli 12 óráig teendő le (vagy küldendő be) — 100 azaz egyszász korona. Feltételek miskolci üzletvezetőség forg. és kereskedelmi ügyosztályánál (II. em. 43. ajtósz.) tudhatók meg. Miskolc, 1904. szeptember hó 26-án — üzletvezetőség.

Budapesten a bombatéri vásárcsarnok vendéglőjének 1904. november 1-től, 1907. október 31-ig való bérbeadására ajánlatot Melly Béla dr. székfővárosi tanácsnokhoz IV., Központi városház intézendők.

Kassa. Az Egri és Lőcsei csapatkórházak vendéglői bérletére ajánlatok a hadtest, hadbiztonságához Kassára okt. 5-ig nyújthatók be.

Üzletek vétele és eladása.

Az ezen rovatban közölt hirdetések (eladások) kiadólapunk nagy kiadóhivatalával vannak összekötve; a szakról fölvilágosítást csak a komoly üzletvezető felelnek nyújtanak.

Versenyneküli országzstre ismert szálloda (étterem kávéház stb. és berendezéssel) bérbeadó 4-5 ezer trt szükséges.

Eladó vendéglő. Budapest nagyforgalmu utcáján, egy rég fennálló s nagyforgalmu vendéglő, jufányosan eladó. Vételhez 4000 forint szükséges. Bővebb fölvilágosítást a kiadóhivatal nyújt.

Magye szőlészeti város első szállodája, — csakis jó üzleti szakembernek — 4-5 ezer forintért átadó.

Szerkesztői üzenetek.

Nagymosás. Az ilyen nagy mosás — drága Nagyasd — épen úgy árt és képes tönkretenni a fehérműt, mint a forrált szoban, amelytől — minél jobban főzik — annál jobban sárgul a ruha. Mivel egyébként erre nézve intézte kérdését hozzánk — rövid kivonatban azt a tanácsot adjuk, hogy *fehérségeit* keveskedjék ezentul finom hamura öntött és langyosra hült vízben, esővízben vagy kutvizben mosni s ha kímosta, — forró lugban vagy felőráig állni, azután ujra tisztára mosni s öblíteni; fehérműje olyan lesz, mint a főhéher patolyát. — **F. V. Győr.** A dolog ha így áll — akkor rendesen van. Tehát — az igéret jöhet. — **B. J. Sopron.** Levél stb. egybe- — jönnék. — **N. J. Varsád.** Előjegyzés- — kelt föl van véve. Állást — ha lesz — a „kiadóhivatal“ intéz. — **S. F. N. Várada.** A tudósítás, még pedig kettős — már akkor kéz-

nél volt. De azért szives üdv a figyelemért. — **T. G. T. rda.** Levél lap után jön. — **K. J. Kesztibely.** A tudósítás ha 5 levelen jön, se baj, derék társunk Szives üdv! — **S. J. és B. J. Újhely.** Szives soraira viszonti sok sok jó üdv és köszöntés! Lap ment.

HELYESZKÖZLŐ.

Helyváltozásoknál a t. vendégfés, kávé és főpincér urak figyelmébe a „Fogadó“ helyeszközlőjé ajánljuk. Az ezuton rendelt szakszemélyzet elhelyezése díjtalan.

Főpincér előkelő intelligenciával, ki már üzletvezetőként is működött! — 200-tól 350 trt ovadékkal megf. állást keres.

Főpincér, vidéki k. ház vagy étterembe 200-300 koronával állást keres.

E. hordó, ki előkelő üzletekben volt alkalmazásban, megfelelő állást keres.

Főpincér 100 trttől 1000 trtig és egy elsőrendű kávéházakban működött reggeli számadó (segéd-pincér) megfelelő alkalmazásához ez uton kívánok jutni.

Állast Veresök tartózkodási helyük pontos címét — előjegyzés végett — kérétek beküldeni. — A „Fogadó“ csakis ismerős szakgyeinek helyeszközlő.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Házanaság. Elegáns megjelenésű s csinos fiatal vendéglős, kinek jömeneti hasonló üzlete van megfelelő hozománnyal jó vendéglőszázból való háziasan nevelt leányt vagy fiatal özvegyet ez uton keres feleségül. Ajánlat és arcképe **D. J.** címen e lap leveleit kérének. Titoktartás biztosított.

Előkelő intelligenciával és szakképzettséggel elők. üzletben működő főpincér megett leányt vagy özvegy kezét, megfelelő hozománnyal keresi. Cím N. M. a kiadóba.

A „Fogadó”k. Vendéglősök, Kávéosk és Pincérek „Almanach”-jában hirdetni szándékozik ezen (kivágható és megfelelően kiíltendő) **Rendelő-Lapon** feladhatják, illetve beküldhetik hirdetésüket.

RENDELŐ-LAP.

A „Fogadó“ kiadóhivatalának Budapest.

Ezzel megbizom, hogy a kiadásában megjelenő Vendéglősök és Pincérek karácsonyi „Almanach“-jába

című hirdetésemet . . . oldal nagyságban közölje. Erre kötelezem magamat, hogy a hirdetési összegnek jelen rendeléssel beküldött 25% -án kívül az „Almanach“ megjelenésekor . . . kor. fill. jár összeget tartozom lefizetni.

1904 hó n.

Cégbélyegző helye

Aláírás helye

Az „Almanach“ hirdetési díjai: Egy oldal 50 kor. tól oldal 25 korona, negyed oldal 13 korona. Vidéki hirdetők a hirdetés összeg 20%-át a rendeléssel tartoznak befizetni.